

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VII^e KAMER

A R R E S T

**nr. 233.774 van 9 februari 2016
in de zaak A. 214.878/VII-39.301.**

In zake : Victor DIELTJENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marijke Dillen
kantoor houdend te 2970 Schilde
Sint-Jobsteenweg 73
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Vanpraet
kantoor houdend te 8210 Zedelgem
Spoorwegstraat 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 januari 2015, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van het Agentschap voor Natuur en Bos [...] dd. 14 november 2014 met als kenmerk ANB/BL-FF/Jacht 14-08145”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de

rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: algemeen procedurereglement) opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 februari 2016.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Stevens, die loco advocaat Marijke Dillen verschijnt voor verzoeker, en advocaat Yannick Peeters, die loco advocaat Jürgen Vanpraet verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker neemt deel aan het praktisch jachtexamen 2014. Er wordt vastgesteld dat hij een fout begaat bij het ontgrendelen in veilige richting van het wapen en het verwijderen van patronen voor het bestijgen van de jachtkansel. Hij wordt uitgesloten van het examen.

3.2. Hij dient op 12 augustus 2014 “klacht” in bij de jachtexamencommissie.

3.3. Op 14 november 2014 beslist het Agentschap voor Natuur en Bos om het beroep niet in te willigen.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Exceptie wegens laattijdigheid

4. Het verzoekschrift werd met een op 10 januari 2015 ter post aangetekende brief ingediend. Het beroep is bijgevolg tijdig. De exceptie van de verwerende partij wordt verworpen.

B. Exceptie wegens gebrek aan middel

5. De verwerende partij werpt op dat in het verzoekschrift geen middelen worden geformuleerd.

6. In zijn memorie van wederantwoord repliceert verzoeker dat het verzoekschrift wel degelijk middelen bevat die op een zodanig duidelijke en gestructureerde wijze zijn uiteengezet dat de verwerende partij in haar verdediging kan voorzien. Enerzijds wordt ingeroepen dat het beroepschrift van 12 augustus 2014 voldoende concrete inhoudelijke argumenten bevat om het te beschouwen als een gemotiveerd beroep. Anderzijds wordt aangevoerd dat de regelgeving betreffende de strengere toelatingsvoorwaarden, zoals vastgesteld in het besluit van de Vlaamse regering van 25 april 2014 houdende de administratieve organisatie van de jacht in het Vlaamse Gewest (hierna: besluit van de Vlaamse regering van 25 april 2014), op hem niet van toepassing is, aangezien hij op basis van zijn getuigschrift van 2006 voor het slagen op het theoretisch examen tien jaar de tijd had om te slagen voor het praktisch gedeelte.

Beoordeling

7. Artikel 2, § 1, 3°, van het algemeen procedurereglement bepaalt dat het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting van de middelen moet bevatten. Een middel bestaat uit de omschrijving van de geschonden geachte rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Om ontvankelijk te zijn, moet een middel derhalve een voldoende duidelijke omschrijving inhouden van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

8. De uiteenzetting in het verzoekschrift tot nietigverklaring voldoet aan de vereiste van voormelde bepaling in de mate dat verzoeker aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is.

9. Het louter “onwettig” achten van de toepassing van de toelatingsvoorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 25 april 2014, vormt evenwel geen voldoende duidelijk omschreven middel dat toelaat inzicht te krijgen in de concrete wettigheidsbezwaren die tegen de bestreden beslissing worden aangevoerd.

10. De aanwezigheid van een ontvankelijke grief leidt ertoe dat het beroep ontvankelijk is. Het onderzoek van de zaak wordt evenwel beperkt tot het sub 8 vermelde middel.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

11. Verzoeker betoogt dat het Agentschap voor Natuur en Bos ten onrechte stelt dat het beroepschrift geen concrete inhoudelijke argumenten bevat, dat de bewering dat hij een ernstige veiligheidsfout heeft gemaakt evenzeer foutief is en dat de examinatoren een verkeerde interpretatie hebben gegeven aan de

uitgevoerde veiligheidsoefeningen.

12. De verwerende partij antwoordt dat het dossier geen inhoudelijke elementen bevat die erop wijzen dat het praktisch gedeelte van het jachtexamen 2014 niet correct zou zijn verlopen. Het enige argument dat wordt aangehaald om aan te tonen waarom het Agentschap voor Natuur en Bos de eerdere beslissing van de jachtexamencommissie moest herzien, houdt de erkenning in dat verzoeker een ernstige veiligheidsfout beging die tot uitsluiting van het praktisch examen heeft geleid. Het examenreglement laat niet toe om bij de evaluatie van de veiligheidsoefeningen rekening te houden met de gemoedstoestand van de kandidaten.

13. In zijn memorie van wederantwoord dupliceert verzoeker dat hij wel degelijk aantoont waarom het Agentschap voor Natuur en Bos de eerdere beslissing van de jachtexamencommissie moest herzien.

Beoordeling

14. In zijn beroepsschrift bij het Agentschap voor Natuur en Bos heeft verzoeker het volgende uiteengezet:

“Dit jaar hetzelfde weer een wapen kal 12 dat ik niet moest nakijken, maar ik had wel gezien dat er een choke half uitgedraaid was, dan met de buks moest ik ook niet nakijken op zijn verantwoordelijkheid, ik moest het laden, wat ik ook veilig deed, dan moest ik veilig jagen, dan moest ik op de hoogzit gaan en daar heb ik een fout gemaakt die bespreekbaar is, ik haalde er een kogel uit en de tweede zat nog in de lader, maar ik droeg het wapen op een veilige manier en de grendel was naar achteren getrokken, dus met open wapen.

Ik hoop dat u mij kunt begrijpen dat ik even verstrooid was, daar mijn vriendin op dat moment een zware operatie onderging.

Ik weet dat er mensen geholpen worden door bepaalde personen om te slagen, ik heb zelfs een naam en adres en telefoonnr. van een persoon die zo geholpen is [...]”.

De enkele omstandigheid dat verzoeker zich niet kan vinden in de motivering van de bestreden beslissing, maakt deze niet onwettig. Voorts wordt samen met de verwerende partij vastgesteld dat verzoeker erkent een fout te hebben gemaakt. In overeenstemming met artikel 10.3 van het reglement van het praktisch jachtexamen voor het jaar 2014, werd deze fout - te weten het nemen van hindernissen met een wapen voorzien van munitie, open of gesloten - beschouwd als een zware fout die op eensluidend advies van de waarnemers tot de onmiddellijke uitsluiting van verzoeker heeft geleid. Een beweerd moment van verstrooidheid, laat niet toe om af te wijken van voornoemde bepaling van het reglement van het praktisch jachtexamen voor het jaar 2014.

Met het summiere betoog “dat verzoeker wel degelijk voldoende concrete inhoudelijke argumenten heeft aangebracht”, dat “uit het dossier voldoende inhoudelijke elementen naar voren komen die erop wijzen dat het praktische gedeelte van het jachtexamen 2014 niet correct is verlopen”, “dat het Agentschap voor Natuur en Bos daarenboven volledig ten onrechte beweert dat verzoeker een ernstige veiligheidsfout zou hebben gemaakt waardoor hij werd uitgesloten voor het verderzetten van het examen”, “dat de uiteengezette argumentatie in de beslissing van 14 november 2014 volledig onjuist en ongegrond is” en “dat de examinatoren een volledig verkeerde interpretatie hebben gegeven van de veiligheidsoefeningen zoals uitgevoerd door verzoeker”, wordt niet aangetoond dat de motieven waarop de bestreden beslissing stoelt in feite onjuist of in rechte onaanvaardbaar zijn. Daarenboven heeft de kritiek van verzoeker op het verloop van jachtexamens vóór 2014 geen uitstaans met het examen waarop onderhavig beroep betrekking heeft.

Het middel is ongegrond.

VI. Rechtsplegingsvergoeding

15. De verwerende partij vraagt dat verzoeker zou worden veroordeeld tot de betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

16. Gelet op het bepaalde van artikel 30/1, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, is er aanleiding om de rechtsplegingsvergoeding te beperken tot het minimumbedrag van 140 euro.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 140 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen februari tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron